alia corꝑalia·ꝑ prima anime sanant᷑
ꝑ alia corꝑa· prima virtutem vite et
sanctitatē faciūt sed nō ostendūt alia
oñdunt sed nō faciūt·prima nō nisi a
bonis habent᷑ alia interdum a malis
prima secura·alia ꝑiculosa ·prima oc
culta·alia manifesta · ꝑ prima maior
fit apud deum retributio · sed minor
apud homīes·sed ꝑ alia econuerso

Dñica infra octauam ascensionis·

Vm venerit ꝑaclitus quē
ego mittā vobis spm̄ veri
tatis ille testimoniū ꝑhi=
bebit de me· Joh· xv· In
hoc euāgelio xp̄c tria pricipaliter fa
cit·Primo dona quedā spūssancti tā=
git·Scd̄o ibidem aduentum spūssan=
cti ꝓmittit· Tercō cum oēs qui pie
volunt viuere in xp̄o ꝑsecucōem pati
opteat s᷒m ꝙ d᷑·ij·thi·iij· Jdeo tri=
bulacōez p̄dicit ·ibi·Absq᷒ sinago ꝛc̄·
A De primo notādum ꝙ pius ie
sus presciēs discipuloꝝ corda de suo
recessu turbanda benigne eis ꝯpati
tur et ꝯsolatorem ꝓmittit· Vñ dicit
Greg·in mora· ꝙ iste est ordo ꝯsola=
cōis vt si quē afflictum consolari vo=
lumus= Primo debem᷒ ei compati et
emollire eum qd̄ ostendit triplici exē=
plo dicens·Neq᷒ em̄ ferrum ferro cō=
iungit᷑ si nō vtriusq᷒ exustione ignis
liquatur Et durum molli nō adheret
nisi prius duricia ip̄a mollescat·Sed
nec iacentes erigim᷒·nisi a rigore no
stri status inclinemur Dñs igit᷑ disci
pulis tribulatis benigne ꝯdescēdēs
et sciens q᷑ remanebant desolati tri=
pliciter ꝯsolat᷑ Primo ꝑ ꝑaclitum id
est ꝯsolatorem mittendo ibi ꝑaclitus
Scd̄o ꝑ veritatis ꝓmissionē spm̄ ve=
ritatis· Tercō ꝑ roboris pollicitacōz
ibi ille testimoniū ꝑhibebit de me·ꝛc̄·

B Alia racō dicti ē·nam discipu
li xp̄i corꝑali p̄ñcia priuati ī triplici
tribulacōne erant· Primo desolati·
Scd̄o ignari·Tercō timidi Jdeo tria
remedia ꝓmittit sc᷒ ꝑaclitu᷒ id est cō
solatorem·Scd̄o mgr̄m ibi spm̄ veri=
tatis·Tercō roboratorem ibi ille te=
stimoniū ꝑhibe· Alia racō dicti ē·na᷒
omnis humana natura tria bona pri
cipaliter sitit et desiderat tanꝙ bea=
titudinis ꝑtes videlicet gaudiū seu
ꝯsolacōem sapiam et potestatem q᷑
hec tria trinitas increata aie imp̄ssit
spūssanct᷒ ꝯsolacōis desideriū fili᷒
sapie sitim · et pater potestatis affe=
ctōez·Primo igit᷑ ꝓmittit tribulatis
ꝑaclitum id est ꝯsolatorem cum ve=
nerit ꝑacli·ꝛc̄: Jste consolat᷑ lugētes
in hoc mundo vñ Math·v·beati qui
lugent qm̄ ip̄i ꝯsola·Quod pōt de tri
plici luctu intelligi·De luctu deuo=
cōnis qui fit ꝑ abstinentiam visionis
diuine de quo ps̄·fuerunt mihi lacri·
m·pa·di·ac·no·dū d᷑ mihi quo·vbi ē
deus tu᷒·Vel de luctu ꝯtricōins qui
fit ꝓpter ꝑpetracōem culpe de quo·
ps̄·Exitus aquaꝝ dedu· ocu·m·quia
nō custo·le·tuam·Vel de luctu lamē=
tacōnis qui fit ꝑ aliqua graui tribu=
lacōne·de quo ps̄·Jntret in ꝯspectu
tuo gemitus ꝯpeditoꝝ·Oēs isti lu
ctus ꝯsolacōnem recipiēt ꝑ spm̄san=
ctum Nō aūt sic de mūdo gaudentes
q᷑ de eis d᷑ lu·vj·Ve vobis diuitib᷒
qui hic habetis ꝯsolacōnem v̄ram q᷑
sicut mulier que accipit alienū viꝝ ñ
meret᷑ ꝯsolari in terrenis sic nec aia
ꝯsolabit᷑ in diuinis dicēte Berñ·De=
licata ē diuina consolacō non dat᷑ ad
mittentibus alienam·Et ideo ps̄·Re
nuit consolari aīa mea memor f·dei
et dele·sum· C Scd̄o xp̄c ꝓmisit
spm̄sanctū ad instruendum ignaros
spm̄ veritatis·Dicit᷑ aūt spūs verita

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-500/0168
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG